

Generelle bemærkninger

1. Indledning.

Et flertal af partier, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Socialdemokratiet, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti indgik den 26. november 1992 forlig om finansloven for 1993. Forliget betyder, at gældsætningen af det danske samfund fortsætter, at skattelettelser nok en gang er udskudt, arbejdsløsheden stiger, og erhvervslivet får ikke en tiltrængt håndsrækning. Fremskridtspartiet kan derfor ikke anbefale finanslovforliget. Det danske samfund har brug for en finanslov med følgende vigtige elementer:

- * Markant og ægte reduktion af arbejdsløsheden
- * Reduktion af statens driftsunderskud
- * Reduktion af statens gæld
- * Markante lempelser i personskatten
- * Omfattende privatiseringer

Fremskridtspartiet vil med disse mange ændringsforslag og bemærkninger dertil dokumentere, at det er muligt at opnå ovenstående vigtige mål.

Fremskridtspartiet bliver ofte beskyldt for at være »urealistisk« og »uansvarlig« i sine krav. Fakta er imidlertid, at de partier, som står bag dette års finanslovforlig, er de samme partier, som har ansvaret for den store gæld, den store arbejdsløshed og de verdensrekordhøje skatter. Hvem er så de uansvarlige?

1.1. Samfundsøkonomisk alvorlig situation.

Det danske samfund har meget store økonomiske problemer. En samlet statsgæld, der vil runde 630 mia. kr. i 1993, betyder, at skatteyderne må aflevere over 60 mia. kr. til staten, blot til betaling af renter på gælden.

I den situation kunne man forvente, at regeringen ville præsentere Folketinget for et finanslovsforslag, som i det mindste var i balance. Men som det fremgår dels af regeringens finanslovsforslag for 1993, dels af det indgåede finanslovsforlig mellem partierne Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti, er det »ansvarlig politik« at lade statens driftsbudget vedtage med et underskud på over 40 mia. kr. i 1993, et resultat, som vil betyde yderligere gældsætning i de kommende år.

Fremskridtspartiet mener, at der i den situation er behov for betydelige reduktioner af de offentlige budgetter, både gennem egentlige besparelser og gennem privatiseringer, hvor aktiviteter opretholdes, men overflyttes til private hænder.

En stor arbejdsløshed og en stor gruppe personer, der modtager bistandshjælp og andre offentlige ydelser på trods af, at de er under 67 år og fuldt arbejdsdygtige, er problemer, som kræver øjeblikkelig handling. Alt for længe har man forsøgt at løse problemerne med yderligere offentlig kontrol og regulering kombineret med tilskud og nye afgifter på erhvervslivet. Tiden er inde til at erstatte denne fejlslagne politik med en målrettet indsats for at lade den private sektor blive meget større. Dette sker bedst gennem strategiske skattelettelser og erhvervsfrihed.

Den offentlige sektor er blevet alt for stor. I 1972 kunne 420.000 personer løse den offentlige sektors opgaver. I 1992 skal der 870.000 personer til at løse dem. Derfor må der ske omfattende tilbageførsel af opgaver til den private sektor samt en generel slankning af de offentlige aktiviteter. Fremskridtspartiet har ikke noget ønske om at »hetze« mod den enkelte offentligt ansatte. Vi retter alene anklagen mod de politikere, som i mere end 30 år har skabt problemerne gennem uansvarlige lovetagelser og opustede finanslove.

Fremskridtspartiet er opmærksom på, at en realisering af disse mange ændringsforslag vil kræve betydelig følgelovgivning. Viser der sig et flertal for en eller flere af de her foreslåede ændrings-